

Kvalitetsobservationsrapport

Villa Solhem

Verksamhet

Villa Solhem är ett privat vård- och omsorgsboende som ligger i Spånga-Tensta stadsdelsområde och drivs av Vardaga. Boendet har 57 platser, varav 38 har demensinriktning och 19 somatisk inriktning. Observationerna har genomförts på enhet 1B som omfattar nio lägenheter med somatisk inriktning.

Verksamhetschef

Karin Johanson

Karin.johansson4@vardaga.se

Kvalitetsobservationen

Observationerna har pågått under perioden 13 september 2022 - 19 september 2022, sammanlagt vid fem tillfällen varav en kväll.

Kvalitetsobservationen har genomförts av Marjo Tuomi.

E-post: Marjo.tuomi@stockholm.se

Metod

Fokus på observationerna är på hur personalen tillämpar det personcentrerade förhållningssättet och äldreomsorgens värdegrund i mötet med den äldre. Dels observeras hur personalen samverkar med och stödjer den äldre i stunden, dels observeras de tekniska färdigheterna. Den äldre ska kunna känna välbefinnande och trygghet samt ha möjlighet att påverka sin egen vardag och uppleva att livet är meningsfullt.

Observationerna fokuserar särskilt på tre olika processer:

- personlig omvårdnad
- mat och måltider
- stimulans och vila

Observation som metod ger även en möjlighet att upptäcka verksamheternas olika förutsättningar att bedriva en trygg och säker äldreomsorg. Viktiga faktorer som organisation, ledarskap, arbetsplanering, informationsöverföring, samverkan, enhetens fysiska miljö och personalens arbetsmiljö påverkar möjligheterna att skapa goda möten.

Resultatet redovisas utifrån äldreomsorgens kvalitetsmål:

- trygghet och säkerhet
- meningsfullhet och delaktighet

Förutom observationer har vissa samtal förts med äldre samt med personal för att skapa tydlighet vid observerade situationer.

Observatören har tagit del av verksamhetsberättelse och verksamhetsplan, värdegrundspolicys, viss individuell

dokumentation och rutiner för kontaktmannaskap, informationsöverföring, måltider och aktiviteter. Återföring sker både muntligt och skriftligt. Resultatet av observationen gäller enbart på den observerade enheten och kan därmed inte generaliseras till att omfatta hela boendet.

Allmänna intryck

Den observerade enheten hade goda förutsättningar att erbjuda de äldre trygghet, säkerhet, meningsfullhet och delaktighet. Enheten hade fungerande teamarbete mellan omvårdnadspersonalen och de övriga yrkeskategorierna. Arbetsledningen var närvarande i det dagliga arbetet och kunde stötta och handleda personalen vid behov. Lokalerna var rymliga, fräscha och ändamålsenliga.

Omvårdnadspersonalen var utbildade, erfarna och engagerade. Personalen kände både de äldre och deras behov väl och kunde därmed arbeta personcentrerat och de tilltalade de äldre mjukt och respektfullt. Samarbetet inom personalen var flexibelt och sammansvetsat där alla hjälpte till med arbetsuppgifter vid behov.

Utförarkoncernen hade tre egna koncept för att arbeta systematiskt och enhetligt inom vissa områden. Ett koncept handlade om en meningsfull tillvaro för den enskilde, ”Den goda dagen”. Syftet var att den enskilde skulle kunna påverka innehållet i sin egen tillvaro så långt som möjligt. Det andra konceptet avsåg att skapa en strukturerad kosthållning med färdiga menyer och egen receptbok för hemlagad, näringsriktig mat, ”Mat som hemma”. Det tredje konceptet innefattade en kompetenshöjning inom demenskunskap både för personal och ledning, ”Demensakademien”. I konceptet ingick även regelbundna reflektioner för att utveckla verksamhetens arbetssätt. Villa Solhem var certifierad i demenskunskap enligt det egna utbildningskonceptet.

I samtal med några äldre framkom att de trivdes på sitt boende och hade trevligt umgänge med varandra.

Miljö

Villa Solhem är ett nybyggt boende som öppnades 2019. Det ligger i stadsdelen Lunda i ett lugnt område bland bostäder, kontor och industrilokaler. Boendet har entré direkt från en glest trafikerad gata som kantas med trottoar för promenader.

På baksidan av huset fanns en avgränsad uteplats med blommor, äppelträd, växthus och sittgrupper för utevistelse. Varje våningsplan hade även tillgång till rymliga balkonger med stolar och bord i anslutning till de gemensamma utrymmena. Under

observationsperioden var vädret blåsigt och regnigt och varken uteplatserna eller balkongerna användes men enligt personalen och de äldre användes de flitigt när vädret tillät. På entréplanet fanns en stor foajé med flera soffgrupper för vila och umgänge, en festsal som användes till gruppaktiviteter och en liten salong där personalen kunde ge de äldre både nagel- och hårvård. Utanför boendet gick en buss till Spånga station där det finns ett varierande utbud av affärer och annan service.

Enhetens allmänna utrymmen bestod av en enda stor yta. Utrymmet utanför köket var möblerat till matplats och utrymmet längre bort var möblerat till sällskapsrum. Köket som separerades från matplatsen med en bardisk var litet men funktionellt. När personalen arbetade i köket kunde de obehindrat blicka över matplatsen där de äldre oftast satt. Den öppna planlösningen gjorde att det var luftigt och gott om svängrum även för personer med gånghjälpmedel. Ett litet kontor på enheten gav personalen möjlighet att dokumentera och byta information med varandra i lugn och ro.

Plan 1 bestod av två enheter, 1A och 1B. De separerades ifrån varandra med en vikvägg. Under observationstiden stod vikväggen alltid öppen, vilket gjorde att enheternas matplatser flöt ihop med varandra och ett större sammanhang öppnades upp såväl för de äldre som för personalen. Även om de äldre åt huvudmåltiderna vid matbordet på sina respektive enheter, samlades de i övrigt ofta över enhetsgränsen, såsom vid fikafikat, vid aktiviteter eller när de ville titta på tv. Även personalen kunde samarbeta kring vissa arbetsuppgifter, såsom måltidsförberedelser och fikaservering samt erbjuda de äldre social samvaro i ett större sällskap vid behov.

Lägenheterna låg längs två korridorer och lägenhetsdörrarna var inramade med kontrastfärg för att underlätta orientering för de äldre. På väggarna hängde några tavlor. Det lilla sällskapsutrymmet bestod av en modern sitthörna med en soffa, fåtöljer, små soffbord och tv-bänk. En låg hylla bakom soffan användes för förvaring av bland annat böcker, tidskrifter och spel. Matplatsen var inred med ett avlångt matbord och två små matbord med tillhörande stolar. Matborden pryddes varken med bordsdukar eller med annan dekoration.

Det fanns ett rikligt ljusinsläpp genom de stora fönstren mot trädgården. Ovanför matborden hängde stora lampor, i övrigt fanns det lampor för punktbelysning både vid matplatsen och i soffhörnan. De många och långa fönsterbrädorna pryddes med några få gröna krukväxter och överlag fanns det få saker framme.

Intrycket blev att enhetens luftiga och ljusa planlösning, harmoniska färgsättning och sparsamma inredning var genomtänkta och ändamålsenliga.

Trygghet och säkerhet

Tillgänglighet

Organisation, ledning och personal

Verksamheten leddes av en verksamhetschef och tre gruppchefer med varsitt ansvarsområde; somatisk inriktning, demensinriktning samt hälso- och sjukvård. Alla chefer, liksom hälso- och sjukvårdspersonalen, hade sina kontor på entréplan och var tillgängliga för personalen. Gruppcheferna var respektive personals närmaste arbetsledare och gruppchefen för de somatiska enheterna hade sin ordinarie arbetsplats på den observerade enheten. Hon arbetade fyra dagar i veckan i omvårdnaden och en dag med administrativa arbetsuppgifter. Verksamhetschefen besökte enheten varje dag för att prata med personalen och de äldre och för att få en insyn i verksamheten och en överblick av dagsläget.

Verksamhetens egna sjuksköterskor arbetade på dagtid, övriga tider anlätades en mobil sjuksköterskepatrull vid behov. En fysioterapeut arbetade fyra dagar i veckan och en arbetsterapeut två dagar i veckan. En aktivitetsansvarig planerade husets gemensamma aktiviteter och enheternas gruppaktiviteter utifrån de äldres önskemål samt ledde vissa aktiviteter själv. Verksamheten hade tillgång till en egen vaktmästare och ett utomstående städföretag städade husets gemensamma ytor.

Var och en i personalen hade ett utökat ansvar som ombud inom något specifikt område, såsom kost, dokumentation, hygien och palliativ vård. Ombuden bevakade kvalitetsutvecklingen inom sitt ansvarsområde och ansvarade även ofta för respektive egenkontroll tillsammans med gruppchefen.

Arbetsplanering

Enligt grundschema arbetade två omvårdnadspersonal dagtid och två kvällstid. Under observationsperioden hade enheten dock tre personal på dagtid då en person arbetade som extraresurs utöver grundschema och deltog i alla dagliga arbetsuppgifter, även i omvårdnaden. Det fanns en överlappningstid mellan dag- och kvällspassen.

Varje morgon hade 1A och 1B en gemensam arbetsplanering när all personal var på plats. Personalen gjorde upp sinsemellan vem som skulle hjälpa vem av de äldre. Enligt det skriftliga

planeringsunderlaget skulle även ansvariga för aktiviteter samt köksarbete och tvätt antecknas. Det varierade inom och mellan enheterna i vilken mån arbetsplaneringen gjordes och om den skrevs ner. Enligt arbetsledningen flöt arbetet smidigt och flexibelt oavsett den skriftliga planeringen.

Kontinuitet

Informationsöverföring, samverkan och reflektion

I samband med arbetsplaneringen på morgonen hade personalen möjlighet att byta viktig information med varandra och även med rehabiliteringspersonalen som anslöt sig till mötena när de var i tjänst. Sjuksköterskan deltog inte i dagliga morgonmöten, men besökte enheten vid andra tillfällen för att byta relevant information. Rehabiliteringspersonal påminde både personal och de äldre om husets gemensamma rörelseaktiviteter, exempelvis sittgymnastik och promenader. I samtal med personal framkom att det var lätt att nå alla yrkeskategorier i huset.

Vid övriga skiftbyten samlades personalen på kontoret och rapporterade viktiga händelser till varandra. Personal som hade varit borta en längre tid läste den löpande dokumentationen på datorn.

Enheten hade teammöten två gånger i månaden och reflektion med en handledare från en annan enhet en gång i månaden. Personalen uttryckte att både reflektioner och teammöten gav en bra möjlighet att diskutera med varandra, utbyta erfarenheter och utveckla de gemensamma arbetsätten.

Kontaktmannaskap

Kontaktmannens uppgifter var bland annat att skapa en god kontakt med den enskilde och dennes närstående vid behov, hålla reda på den enskildes aktuella behov och informera det övriga arbetslaget om dem samt upprätta och uppdatera en aktuell genomförandeplan. Kontaktmannen skulle även se till att den enskilde hade möjlighet att ha en meningsfull tillvaro utifrån sina förutsättningar och önskemål samt erbjuda en timmes egen tid varje vecka. Den dagliga omvårdnaden, förutom dusch, planerades inte utifrån kontaktmannaskap eftersom personalen ville vara flexibel och kunna hjälpa alla äldre vid behov.

Kompetens

Basala hygienrutiner

Personalen hade kunskap om basala hygienrutiner, till exempel när och hur de skulle använda skyddshandskar, engångsförkläden och handdesinfektion samt tvätta händerna. De följde oftast basala hygienrutiner noga både vid omvårdnad och vid måltidshantering.

Vid några tillfällen gick arbetet för fort och handskar byttes inte alltid mellan smutsigt och rent arbete. All personal bar arbetskläder som tvättades i verksamheten och alla använde munskydd enligt rekommendation om source control.

Förflyttningsteknik

Personalen var vana vid att arbeta med förflyttningshjälpmedel, såsom golvlyft. Generellt var förflyttningarna trygga och säkra även om det ofta var svårt att placera golvlyften nära sängen. Personalen gjorde de äldre delaktiga vid varje förflyttning, både i, ur och till sängen, genom att förklara vad som skulle ske i varje moment och genom att vänta in dem. Förflyttningarna beskrevs väl även i genomförandeplanerna.

Social dokumentation

Alla äldre hade en aktuell genomförandeplan med många underrubriker som syftade till att beskriva den enskildes individuella behov och förutsättningar ur flera aspekter. Målet med insatserna dokumenterades, såsom *”att kunna bibehålla sina funktioner”*. Likväl noterades den enskildes förutsättningar att kommunicera, exempelvis *”Är verbal och kan uttrycka sig”* eller *”Har nedsatt hörsel”*. Planerna beskrev även hur personalen skulle bemöta de enskilda men för det mesta var det generella, allmänt giltiga formuleringar, exempelvis *”Vill bli bemött med respekt och värdighet”*.

De äldres fysiska behov och förutsättningar beskrevs oftast väl: Vad de klarade av att göra själva, vad de behövde hjälp med och hur hjälpen skulle ges. De psykiska behoven handlade bland annat om behovet av trygghet, exempelvis *”X behöver känna trygghet”* utan att närmare beskriva ”hur”, det vill säga vilka konkreta åtgärder ingav trygghet för den aktuella äldre. Behovet av stimulans samt intressen och vad den enskilde tyckte om att göra beskrevs knapphändigt eller inte alls. Detta trots att många äldre var aktiva och sociala och följde exempelvis olika samhällsfenomen och händelser i tidningar och på tv. Dessutom kunde de flesta själva förmedla sina intressen både i ord och i handling.

Sammantaget var många genomförandeplaner generellt utformade utan att riktigt fånga in alla aspekter av de enskildas individuella behov och önskemål. Framför allt saknades det en genomtänkt helhetsbild av det som var meningsfullt för den enskilde.

Den löpande sociala dokumentationen var knapphändig och anteckningarna handlade ofta om händelser i den enskildes fysiska hälsa, såsom smärta, svullnad i ben eller illamående. Däremot saknades det ofta anteckningar om meningsfullhet i tillvaron, såsom

behållning av eller brist på aktiviteter och stimulans. Det gick inte heller alltid att följa hela händelseförloppet i dokumentationen.

Meningsfullhet och delaktighet

Individanpassning och delaktighet vid omvårdnad

Innan personalen gick in till de äldre knackade de alltid på dörren. De flesta tänkte även på den äldres integritet och lät gardiner och persienner vara fördragna under omvårdnaden för att skydda den äldre från insyn. En del personal småpratade med de äldre om vardagliga saker inför och under omvårdnaden för att få dem att känna sig trygga och sedda. Andra var mer tystlåtna och samtalen handlade mest om själva uppgiften. Alla var noga med att berätta för den enskilde inför varje moment vad som skulle ske för att bidra till den enskildes delaktighet.

Eftersom personalen kände de äldre väl var omvårdnaden personcentrerad utifrån den enskildes behov och förutsättningar. Morgon- och kvällsarbetet anpassades efter de äldres rutiner, dagsform och takt och de äldre själva kunde välja när de önskade stiga upp eller lägga sig för kvällen. Kontaktmannen kom alltid överens med den enskilde när det var ett lämpligt tillfälle för dusch.

Personalen arbetade metodiskt, hade ett vant handlag och ett salutogent förhållningssätt. De lät de äldre själva göra det som de klarade av, exempelvis att tvätta sig upptill, borsta tänderna och tvätta händerna vid handfatet i lugn och ro. De tillfrågade även den enskilde vilka kläder hen önskade ha på sig och bad ofta om lov att hjälpa till med något som den enskilde hade svårt att göra själv. En del äldre skötte sina morgon- och kvällsrutiner helt själva men oftast gick personalen in efteråt för att ge stöd och handräckning. De äldre som behövde stöd med regelbundna toalettbesök fick det.

Några äldre behövde hjälp av två personal. Vid arbete i par hade personalen ett gott samarbete med varandra och de var lyhörda inför den äldre. De arbetade lugnt och berättade för den enskilde vad som skulle hända för att den äldre skulle kunna vara förberedd och hjälpa till med det som hen kunde själv.

Innan personalen lämnade den äldre frågade de om hen önskade något mer och berättade även ofta när de skulle komma tillbaka nästa gång. Alla äldre erbjöds även vila utifrån sina egna behov.

Individanpassning och delaktighet vid måltider

Personalen lagade lunch- och middagsmaten på plats av råvaror och halvfabrikat enligt utförarens matkoncept. De följde en receptbok

där det stod exakt hur varje måltid skulle tillredas. De serverade maträtterna följde ett rullande schema. Veckans meny stod framme, dock ganska högt upp på bardisken varpå många äldre i praktiken hade svårt att läsa den. Det serverades en maträtt till respektive måltid men önskade någon något annat kunde personalen erbjuda alternativa rätter.

De flesta äldre åt dagens måltider i den gemensamma matsalen vid ett avlångt matbord tillsammans med de andra. De var vana vid att sitta på sina bestämda platser och ville helst inte ändra placeringen. Intrycket blev att de äldre trivdes i varandras sällskap och om någon saknades vid matbordet undrade de andra var personen var. De som ville fick maten serverad i sin lägenhet.

Inför måltiderna stängde personalen av tv:n och radion. Trots att det fanns tillgång till bra belysning ovanför matborden glömde personalen ibland att tända lamporna. Om även persiennerna var nerfällda för att stänga ut solen eller om det var mulet och grått ute blev det relativt mörkt vid matbordet.

Frukost

De som ville kom till matsalen för att äta sin frukost vartefter de vaknade, andra åt i sin lägenhet. Det serverades bland annat gröt, fil, yoghurt, smörgåsar med varierande pålägg, kokta ägg och olika drycker. De äldre tillfrågades vad de ville äta och personalen gjorde i ordning en frukostbricka till alla. Det hände ibland att någon fick hälla kaffe eller mjölk själv, i övrigt tog ingen något själv. Personalen satt inte med de äldre under frukosten men växlade ofta några ord med dem när de gick förbi.

Lunch och middag

Lunch serverades klockan tolv och middag klockan fem. Bordet dukades strax före respektive måltid med runda bordsunderlägg i kontrastfärg mot bordsskivan och det använda porslinet. Även salt, peppar, servetter samt smör och knäckebröd ställdes fram så att de äldre själva kunde servera sig vid behov. De äldre uttryckte att de var särskilt nöjda när de fick sitt favoritknäckebröd och smör på det.

Personalen lade upp maten i karotter på en serveringsvagn som de sedan rullade fram till bordet så att de äldre hade möjlighet att se hur maten såg ut. Enligt personal och ledning hade verksamheten tillämpat karottsystem och omsorgsmåltider tidigare men båda arbetssätten hade försvunnit i början av pandemin. Enligt ledningen såg de framemot när det åter var dags att börja tillämpa båda arbetssätten enligt rutin.

De flesta av personalen presenterade maten gemensamt till de äldre innan de serverade den. Alla var noga med att fråga de äldre om portionsstorleken. Förutom huvudrätt serverades det även färsk sallad eller andra tillbehör, såsom rödbetor. Innan servering gick personalen runt bordet och hällde upp dricka till alla utifrån var och ens önskemål.

Måltiderna var lugna. Personalen satt ofta med de äldre vid bordet utan att själva äta eftersom de bar munskydd. Ibland småpratade några äldre med varandra eller med personalen. Många äldre uttryckte att maten smakade bra och flera ville ta mer. Personalen strävade efter att servera efterrätten först när de allra flesta hade ätit färdigt. När någon inte var klar med huvudrätten frågade personalen den enskilde om de ändå kunde börja servera efterrätt till de andra vid bordet. Kaffe serverades inte rutinmässigt på maten men när någon äldre önskade kaffe efter maten ordnade personalen det.

De äldre deltog inte i för- eller efterarbete i samband med måltiderna. Enligt personalen var det ingen äldre som ville det när de tidigare hade blivit erbjudna att vara delaktiga.

Mellanmål

Eftermiddagsfika serverades vid tvåtiden, oftast i matsalen, och kvällsmål efter klockan sju, oftast i de äldres lägenheter. På förmiddagen serverades inte något mellanmål rutinmässigt till alla men om någon önskade något, såsom kaffe eller frukt, fick de det.

Eftermiddagsfiket var alltid väl förberett med kaffe och fikabröd, såsom bullar, muffins eller småkakor. Personalen serverade de äldre en kopp kaffe med tilltugg från en serveringsvagn, inget dukades fram på bordet så att de äldre kunde ta för sig själva. Ibland satt personalen ner en stund och pratade med de äldre, ibland fikade de äldre i sällskap av varandra. Enheten erbjöd inte någon strukturerad social samvaro eller planerad stimulans under fikastunderna men det hände att de äldre spelade sällskapsspel med varandra.

Individanpassning och delaktighet vid stimulans och vila

De flesta äldre på enheten var pigga och sociala och ville gärna vara med på olika aktiviteter. Verksamheten hade ett veckoprogram för aktiviteter för hela huset. Programbladet delades ut till alla äldre i början av veckan och det hängde även synligt på väggen intill matplatsen. I samband med morgonarbetet passade personalen på att fråga de äldre om de ville delta i dagens aktiviteter. De mest uppskattade gruppaktiviteterna var bland annat bingospel och olika musikstunder i festsalen.

Enligt veckoprogrammet var en del aktiviteter avsedda endast för vissa våningsplan. Andra aktiviteter var sådana som skulle utföras individuellt och inte i grupp, exempelvis handmassage, manikyr, enskilda promenader eller ”individuella aktiviteter” med husets aktivitetsansvarig. Vid ett tillfälle var den annonserade förmiddagsaktiviteten ”att vattna och pyssla med blommor på enheten” men det visade sig att ingen av de äldre på enheten var intresserad av detta. En mycket efterlängtd aktivitet var besök av en bekant vårdhund på enheten. Men besöket varade endast en kort stund direkt efter lunchen när de äldre fortfarande satt på sina platser vid matbordet. Detta gjorde att flera äldre hade svårt att kunna iaktta hunden och dess tricks i den mån de önskade.

I praktiken lämnade de planerade veckoaktiviteterna ett stort utrymme för varje enhet att hitta på egna meningsfulla aktiviteter flera gånger i veckan. Den observerade enheten erbjöd inga planerade eller strukturerade aktiviteter vid sidan av husets aktiviteter. Enligt personalen fanns det en ipad på enheten men den användes inte till aktiviteter och stimulans. Ibland satte personalen på musik eller tv i bakgrunden även om ingen äldre uttryckligen önskade det eller visade intresse för det i stunden. Eftersom några äldre hörde dåligt hindrade bakgrundsmusiken de äldre i viss mån att prata med varandra. Ibland satt personalen korta stunder med de äldre och försökte initiera ett spontant samtal om något allmängiltigt. Det hände att det var svårt för personalen att komma på relevanta samtalsämnen eller ha ett naturligt samtal om ämnen som intresserade de äldre.

Enligt personalen erbjöds de enskilda oftast egen tid spontant när det passade båda parter, exempelvis nagelvård, en pratstund i den enskildes lägenhet eller en promenad ute.

Den allmänna uppfattningen i verksamheten var att det erbjöds många och varierande aktiviteter för de äldre varje dag. Intrycket under observationsperioden blev dock att de äldre ofta satt vid matbordet i sällskap med varandra fast det fanns utrymme och tillfälle till mer meningsfull stimulans och tillvaro tillsammans med personalen på den egna enheten, exempelvis vid eftermiddagsfikat.

Styrkor

- Utbildad, engagerad och professionell personal som alltid hade de äldre i fokus och bemötte dem respektfullt.
- Välfungerande, ansvarsfull och sammansvetsad arbetsgrupp.
- Närvarande arbetsledning som hade full insyn i det dagliga arbetet.

- Bra teamarbete mellan omvårdnadspersonal, sjuksköterskor och rehabiliteringspersonal.
- Rymliga och fräscha lokaler, genomtänkt inredning samt lättillgängliga uteplatser.
- Ändamålsenlig mötesstruktur: dagliga överrapporteringar samt regelbundna teammöten och reflektioner.
- Hemlagad mat enligt utförarens måltidskoncept.
- Personcentrering och det salutogena förhållningssättet vid omvårdnad: De äldre erbjöds möjlighet till att vara delaktiga i alla moment utifrån sina egna förutsättningar.
- Måltiderna: Maten presenterades tydligt före servering, alla blev tillfrågade om portionsstorlek och personalen satt med de äldre vid matbordet. Detta även om karottsystemet och omsorgsmåltider inte kunde tillämpas fullt ut på grund av den pågående pandemin.

Utvecklingsområden

Verksamheten kan utvecklas genom att

- i genomförandeplanerna utförligare beskriva de enskildas individuella intressen, behov av stimulans och vad som är meningsfullt för dem. Detta för att bättre kunna utforma och erbjuda gemensamma och individuella aktiviteter utifrån de enskildas behov och förutsättningar i syfte att skapa en meningsfull tillvaro.
- planera enhetens egna aktiviteter redan i samband med arbetsplaneringen på morgonen.
- fånga in meningsfullhet i de enskildas vardag, såsom behållning av eller brist på meningsfull stimulans, i den löpande dokumentationen. Arbetet bör kombineras med utveckling av genomförandeplanerna.
- reflektera över vilka aktiviteter är lämpliga att erbjuda i grupp och vilken stimulans behöver erbjudas individuellt, exempelvis under egen tid med kontaktmannen. Utifrån detta kan aktivitetsutbudet utökas, särskilt på den egna enheten.
- strukturerat erbjuda meningsfull social samvaro på enheten. Exempelvis kan eftermiddagsfikat med fördel kombineras med en stund av gemenskap och ändamålsenlig stimulans, såsom samtal om dagsaktuella händelser eller önskemusik.
- använda den digitala teknikens möjligheter i utbudet av aktiviteter, både i grupp och enskilt. Detta för att ge mångsidig stimulans för de äldre och för att hjälpa personalen att hitta intressanta samtalsämnen.

